

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Szota

Protokolant: Dawid Broniszewski

w obecności Prokuratora Iwony Stanikowskiej

po rozpoznaniu dnia 10 lipca 2014 roku, 18 września 2014 roku, 06 listopada 2014 roku, 18 grudnia 2014 roku, 12 lutego 2015 roku, 19 marca 2015 roku, 05 maja 2015 roku sprawy karnej

A. G.

urodzonego (...) w K.

syna M. i J. z domu P.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 9 grudnia 2013 roku w K., woj. (...), podczas rozmowy telefonicznej groził H. S. (1), A. S., S. S. (1), K. S. (1) i M. G. zabójstwem poprzez wysadzenie budynku wraz z w/w mieszkańcami, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk, art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą ta karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r, od 07.07.2009 r. do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r.

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. W dniu 22 lutego 2014 roku w L., woj. (...), podczas rozmowy telefonicznej groził H. S. (1), A. S., S. S. (1), K. S. (1) i M. G. zniszczeniem mienia poprzez spalenie budynku, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk, art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą ta karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r. , od 07.07.2009 do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r.

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. W okresie od 16 listopada 2013 roku do 9 stycznia 2014 roku w L., woj. (...), uprzednio nękał K. S. (1) w ten sposób że wielokrotnie dzwonił na jego telefon czym wzbudził u pokrzywdzonego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszył jego prywatność, a nadto podczas tych rozmów telefonicznych znieważał pokrzywdzonego słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk. art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w

zw. z art. 64 § 1 kk, którą to karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r., od 07.07.2009 do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r.

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk i 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2kk w zw. z. art. 64 § 1 kk

IV. W tym samym miejscu i czasie co w pkt. 3 uporczywie nękał S. S. (1) w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił na jej telefon czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszył jej prywatność, a nadto podczas tych rozmów telefonicznych znieważał pokrzywdzoną słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk, art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą ta karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r., od 07.07.2009 do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r.

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk i 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z. art. 64 § 1 kk

V. W tym samym miejscu i czasie co w pkt. 3 uporczywie nękał M. G. w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił na jej telefon czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszył jej prywatność, a nadto podczas tych rozmów telefonicznych znieważał pokrzywdzoną słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk, art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą ta karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r., od 07.07.2009 r. do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r.

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk i 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2kk w zw. z. art. 64 § 1 kk

I. A. G. uznaje za winnego tego, że w dniu 9 grudnia 2013 roku w K., woj. (...), podczas rozmowy telefonicznej groził H. S. (1) zabójstwem jego i osób dla niego najbliższych poprzez wysadzenie budynku wraz z w/w mieszkańcami, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk, art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą ta karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r., od 07.07.2009 r. do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r., to jest czynu z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz tego, że w dniu 22 lutego 2014 roku w L., woj. (...), podczas rozmowy telefonicznej groził H. S. (1) zniszczeniem mienia jego i osób dla niego najbliższych poprzez spalanie budynku, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio prawomocnie skazanym, za podobne przestępstwo umyślne przez Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem sygn. akt II K 344/09 z dnia 2 czerwca 2010 roku na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 190 § 1 kk i art. 263 § 2 kk, art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą ta karę odbywał w okresie od 29.06.2009 r. do 30.06.2009 r., od 07.07.2009 do 18.06.2010 r. i od 23.01.2011 r. do 17.11.2011 r. to jest czynu z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. A. G. uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, przy czym eliminuje z opisu czynu zapis „a nadto podczas tych rozmów telefonicznych znieważał pokrzywdzonego słowami powszechnie uznanymi za obelżywe” i czyn ten kwalifikuje z art. 190a § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, przy czym eliminuje z opisu czynu zapis „a nadto podczas tych rozmów telefonicznych znieważał pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za obelżywe” i czyn ten kwalifikuje z art. 190a § 1 kk w zw. z art. 64 §

1 kk i przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 190a § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. A. G. uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 190a § 1 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 190a § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 91 § 2 kk jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w punkcie I, II i III części dyspozytywnej wyroku łączy i orzeka karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. kwotę 1 033,20 zł złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

VI. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. jest bratem S. S. (1) i synem M. G., pomiędzy oskarżonym a członkami jego najbliższej rodziny istniał konflikt dotyczący majątku oraz sposobu traktowania matki przez oskarżonego. Naganne zachowanie oskarżonego doprowadziło do tego, że M. G. wyprowadziła się z R., gdzie zamieszkiwała razem z synem, do mieszkania córki w L..

A. G. posiadał dwa numery telefoniczne (...)

W dniu 9 grudnia 2013 A. G. zadzwonił z numeru (...) na numer stacjonarny S. S. (1) (...), telefon odebrał syn S. S. (1) H. S. (2). W czasie rozmowy oskarżony groził, że pojawi się w L. Z. i wysadzi dom z rodziną S. w powietrze. H. S. (1) nagrał całą rozmowę telefonem komórkowych, obawiał się gróźb oskarżonego, bowiem uważa go za osobę nieobliczalną, oskarżony spędził wiele lat w więzieniu i zdaniem pokrzywdzonego na niczym mu nie zależy.

Dowód: protokół oględzin bilingów numeru (...) k. k. 44

Protokół odtworzenia płyty Cd z nagraniem rozmową telefoniczną z dnia 9 grudnia 2013 roku k. 128-129

Zeznania H. S. (1)

W dniu 22 lutego 2014 roku A. G. dzwonił z numeru (...) na numer stacjonarny (...), telefon odebrał H. S. (1), w czasie rozmowy

A. G. groził, że spali budynek w R. stanowiący własność M. G. . H. S. (1) nagrał całą rozmowę telefonem komórkowych, obawiał się gróźb oskarżonego, bowiem uważa go za osobę nieobliczalną, oskarżony spędził wiele lat w więzieniu i zdaniem pokrzywdzonego na niczym mu nie zależy.

Dowód: zeznania H. S. (1) k 123-124

Protokół odtworzenia płyty Cd k. 150

S. S. (3) posiada telefony komórkowy numer (...), K. S. (1) (...), M. G. (...), rodzina posiada numer stacjonarny (...)

Oskarżony A. G. w okresie od 16 listopada 2013 do 9 stycznia 2014 z numeru (...) na numer (...) wykonał 30 połączeń, na numer (...) połączeń, na numer (...) połączenia.

Dowód: protokół oględzin bilingów numeru (...)

zeznania S. S. (1), K. S. (1), M. G.

Oskarżony A. G. w okresie od 16 listopada 2013 do 9 stycznia 2014 z numeru (...) na numer (...) wykonał 13 połączeń, na numer (...) połączeń, na numer (...) połączenia, na numerem (...) połączenia

Dowód: protokół oględzin k. 44-45

Bilingi k. 48-119

zeznania S. S. (1), K. S. (1), M. G.

Połączenia były wykonywane często w godzinach wieczornych i nocnych, z uwagi na wcześniejszą przeszłość kryminalna oskarżonego, jego agresywne zachowanie w stosunku do matki oraz groźby wypowiediane w dniu 9 grudnia 2013 roku zachowanie oskarżonego wywoływało u S. S. (1), K. S. (1) i M. G. uzasadnione poczucie zagrożenia.

Dowód: zeznania S. S. (1), K. S. (1), M. G.

K. S. (1) odebrał telefon od oskarżonego dwukrotnie, oskarżony nie znieważał pokrzywdzonego powiedział jedynie: „nic do ciebie nie mam ale dom ci wysadzę:

Dowód: zeznania K. S. (1) k., 148

W czasie gdy telefon odbierała S. S. (1) znieważał jej synów wyzywając ich od bękartów oraz kierował do pokrzywdzonej słowa, że jest faszystką.

Dowód: zeznania S. S. (1)

K. telefon od syna odebrała M. G., w tym czasie wyzywał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi oraz wypowiadał groźby.

Dowód: zeznania M. G. .

A. G. był wielokrotnie karany w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 2 czerwca 2010 roku za przestępstwo podobne z art. 190§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, która weszła w skład kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności., którą odbył w okresie od 29 czerwca 2009 roku do 30 czerwca 2009 roku, od 7 lipca 2009 roku do 18 września 2010 roku i od 23 stycznia 2011 roku do 17 listopada 2011 roku

Dowód: karta karna k. 303

Odpis wyroku z danymi o odbyciu kary k. 180-181

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że z rodziną kontaktował się w sprawach życiowych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie winy i sprawstwa oskarżonego w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów. Odnośnie gróźb karalnych z dnia 9 grudnia 2013 roku i 22 lutego 2014 roku na sprawstwo oskarżonego wskazują wiarygodne i logiczne zeznania H. S. (1), który dokładnie opisał przebieg rozmowy i wskazał, że oskarżony w dniu 9 grudnia 2013 roku groził wysadzeniem budynku a w dniu 22 lutego 2014 roku groził spalaniem budynku a pokrzywdzony obawiał się spełnienia tych gróźb. Relacja świadka jest potwierdzona zapisem przebiegu rozmów, treść zapisów tych rozmów potwierdza wersję świadka i nie ma żadnych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego. Z relacji świadka H. S. wynika, że to on był rozmówcą oskarżonego, dlatego zasadne jest przyjęcie, że groźby były kierowane do niego a nie do członków jego rodziny a art. 190§1 k.k. penalizuje zagrożenie

pokrzywdzonemu popełnieniem przestępstwa na jego szkodę i na szkodę członków jego najbliższej rodziny, dlatego konieczna jest zmiana opisu czynów. Swoim działaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona czynów z art. 190§1 k.k., które stanowiły ciąg przestępstw, bowiem były popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu. Oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 k.k. bowiem był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 2 czerwca 2010 roku za przestępstwo podobne z art. 190§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, która weszła w skład kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności., którą odbył w okresie od 29 czerwca 2009 roku do 30 czerwca 2009 roku, od 7 lipca 2009 roku do 18 września 2010 roku i od 23 stycznia 2011 roku do 17 listopada 2011 roku

Zeznania S. S. (1), K. S. (1) i M. G. pozwalają również na ustalenie winy i sprawstwa oskarżonego w zakresie czynów z art. 190a§ k.k. polegających na uporczywym nękanii S. S. (1), K. S. (1) oraz M. G., które wywołały u pokrzywdzonych uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia. Z zeznań tych osób oraz bilingów telefonicznych wynika jednoznacznie, że oskarżony w okresie od 16 listopada 2013 roku do 9 stycznia 2014 wielokrotnie dzwonił na numery należące do pokrzywdzonych a gdy M. G. odbierała telefon była wyzywana słowami wulgarnymi, gdy S. S. odbierała telefon wyzywani byli jej synowie, natomiast gdy telefon odebrał K. S. oskarżony poinformował go, że nic do niego nie ma ale dom mu spali. Takie zachowanie oskarżonego to jest wielokrotne dzwonicie do członków rodziny, z którymi nie utrzymuje się kontaktów oraz wyzywani matki M. G. wyczerpuje ustawowe znamiona czynu z art. 190a§1 k.k., bowiem w powiązaniu z przeszłością oskarżonego, jego agresywnym zachowaniem wobec matki oraz wypowiedzianiem gróźb w dniu 9 grudnia 2013, roku pokrzywdzeni mieli podstawy do poczucia zagrożenia. Podkreślić należy, że pokrzywdzeni zamieszkują wspólnie i z tego powodu kierowanie połączeń telefonicznych na numery należące do różnych pokrzywdzonych mogło być przez wszystkie te osoby traktowane jako nękanie, bowiem stale byli adresatami lub świadkami kierowania przez oskarżonego połączeń telefonicznych.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do przyjęcia, że przez telefon oskarżony znieważał K. S., bowiem świadek nie potwierdził takich faktów(k. 147) brak jest również podstaw do przyjęcia, że znieważał S. S. (1), bowiem słowa znieważające były kierowane pod adresem jej synów, dlatego w zakresie czynów popełnionych na szkodę tych osób Sąd zmienił kwalifikację na art. 190a§1 k.k w z. z art. 64§1 k.k. a czyny te stanowiły ciąg przestępstw z art. 91§1 k.k., a czynów tych dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa omówionych wyżej. W zakresie czynu popełnionego na szkodę M. G. oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 190a§1 k.k. w zw. z art. 216§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. bowiem wielokrotnie niepokoił pokrzywdzoną wykonując połączenia telefoniczne a podczas odebranych przez pokrzywdzoną rozmów wyzywał ją słowami wulgarnymi a czynu tego dopuścił się z warunkach powiatu do przestępstwa omówionego wyżej. W ocenie Sądu pewne rozbieżności z relacji M. G. (świadek zeznała, że oskarżony dzwonił wielokrotnie a następnie twierdziła, że dzwonił 5 razy) nie mają wpływu na ocenę wiarygodności tych zeznań, bowiem świadek mogła mieć ma myśli połączenia, które odebrała, podczas których oskarżony miał ją znieważać a z bilingu połączeń telefonicznych wynika jednoznacznie, że oskarżony kilkadziesiąt razy dzwonił na numer matki. Z opinii psychologicznej dotyczącej świadka nie wynika, by u pokrzywdzonej występowały zaburzenia procesów zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń, dlatego jej relacja musi być uznana za wiarygodną.

W ocenie Sądu nie można dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że kontaktował się z sprawach rodzinnych i związanych z pracami energetycznymi, bowiem z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że rozmowy były nierozzerwalnie związane z używaniem słów wulgarnych, zniewagami i groźbami, rodzina S. i M. G. nie byli zainteresowani w utrzymywaniu kontaktów z oskarżonym i nie miał on żadnych powodów, czy tak często dozwonić do nich.

Przechodząc do rozważań nad wymiarem kar jednostkowych oraz kary łącznej należy podkreślić, że zachowanie oskarżonego było niedopuszczalne a pokrzywdzeni mają prawa do życia w spokoju i bez ciągłych ataków oskarżonego stwarzających poczucie zagrożenia. Wydaje się, że swój błąd zrozumiał również oskarżony, który pod koniec procesu opuścił R., przeniósł się do K., co spowodowało, że odpadła główna przyczyna konfliktu to jest zajmowanie przez oskarżonego domu M. G. w R. Okoliczność ta pozwala przyjąć, że nie będzie więcej podłoża do generowania kolejnych konfliktów, co umożliwi orzeczenie kar w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i ustalenia kary łącznej pozbawienia wolności również w dolnych granicach Brak jest jednak podstaw do orzeczenia kary pozbawienia

wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, bowiem A. G. jest osobą wielokrotnie karaną, nie daje rękojmi przestrzegania porządku prawnego i dla osiągnięcia celów prewencyjnych kary konieczne jest orzeczenie kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. .

Zważywszy, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu zasądzono na rzecz adv.P. G. koszty nieopłaconej pomocy prawnej a biorąc pod uwagę rodzaj orzeczonej kary oraz sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych.